

В ОБКОМІ ЛКСМУ

НА ВАРТІ ПРИРОДИ

Виконуючи рішення липневих Пленумів ЦК КПРС, ЦК КП України, II пленуму ЦК ВЛКСМ та надаючи великого значення поліпшенню роботи серед молоді по охороні і примноженню природних багатств, бюро обкому комсомолу постановило створити молодіжну раду по охороні природи, до складу якої входять кваліфіковані спеціалісти, працівники установ народної освіти, комсомольські працівники, молодіжні журналісти.

Міськкомам, райкомам ЛКСМУ рекомендовано створити міські, районні ради по охороні природи, комітети первинних комсомольських організацій підприємств, колгоспів та радгоспів, шкіл — загони «Зеленого патруля», забезпечити активну участь юнаків області в справі охорони природних багатств.

Нагороди спадкоємцям слави батьків

В Ульяновську закінчив свою роботу V зліт переможців Всесоюзного походу комсомольців і молоді по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу.

Цілий ряд комсомольських організацій, які брали активну участь в поході, нагороджені спеціальними дипломами Центрального штабу походу. Серед нагороджених є кіровоградці.

За увічнення пам'яті вихованців комсомольської організації, які віддали життя за Радянську Батьківщину, за пошукову роботу дипломами нагороджені Новоархангельський райком комсомолу, за найбільш змістовну роботу по проведенню походу та цікаві пошуки дипломом відзначена Новопраська школа-інтернат Олександрійського району, за активну роботу по військово-патріотичному вихованню молоді дипломом нагороджено музей бойової і трудової слави Гайворонської середньої школи № 1.

Ряд організацій відзначені дипломами ЦК ЛКСМУ, республіканського комітету ДТСААФ, Української республіканської ради по туризму та республіканського штабу Всесоюзного походу комсомольців і молоді по місцях революційної бойової та трудової слави радянського народу.

Серед нагороджених — комсомольські організації Куцезолівської середньої школи Онуфріївського району, Новопраської школи-інтернату Олександрійського району, Олександрійської СШ № 12, Люшинівської школи № 1 Голованівського району, Гайворонської СШ № 1, колгоспу «Дніпро» Онуфріївського району, Волохівської восьмирічної школи Петрівського району.

Дипломами також відзначені Маловисківський та Устинівський райкоми ЛКСМУ, Світловодський і Знаменський міськкоми комсомолу, Новоукраїнський Будинок піонерів, музей середньої школи № 1 Гайворонського району та член заводського штабу походу, інженер заводу «Червона зірка» Наталія Пудя.

Республіканський штаб Всесоюзного походу відзначив другою премією вихованців Новоукраїнського районного Будинку піонерів, які брали участь в республіканському конкурсі на кращу похідну пісню. Вони представили на конкурс «Пісню червоних слідопитів» (слова С. Бровченка, музика Д. Валуци).

Сьогодні День — Повітряного Флоту СРСР

Високими успіхами у праці зустріли свято Повітряного Флоту СРСР молоді льотчики Кіровоградського аеропорту Валерій Федотов і Євген Ковалов. На рахунок комсомольсько-молодіжного екіпажу — сотні відмінно проведених рейсів. На знімку: комсомольсько-молодіжний екіпаж отримує чергове завдання. Фото Ю. ЛІВАШИНКОВА.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XI
№ 98 (1266).

ВІВТОРОК, 18 серпня 1970 року

Ціна 2 коп.

У ЦК ЛКСМУ

ПРО ТРУДОВІ ПОЧИНАННЯ КРАЩИХ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИХ КОЛЕКТИВІВ РЕСПУБЛІКИ ПО ГІДНІЙ ЗУСТРІЧІ XXIV З'ІЗДУ КПРС

Пленум ЦК комсомолу України прийняв постанову «Про трудові починання кращих комсомольсько-молодіжних колективів республіки по гідній зустрічі XXIV з'їзду КПРС».

У постанові відзначається, що комсомольці, юнаки та дівчата республіки з піднесенням сприйняли рішення липневого (1970 р.) Пленуму ЦК КПРС про скликання чергового XXIV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу. Виконуючи рішення XVI з'їзду ВЛКСМ та XXI з'їзду ЛКСМ України, молоді трудівники промислового та сільськогосподарського вироб-

ництва республіки продовжують разом із старшими Ленінську трудову вахту, прагнуть відзначити наступний партійний з'їзд новими успіхами у праці.

Центральний Комітет ЛКСМ України схвалив трудові починання кращих комсомольсько-молодіжних колективів промислового і сільськогосподарського виробництва республіки, які прийняли підвищені соціалістичні зобов'язання на честь XXIV з'їзду КПРС і у зверненні до комсомольців, членів комсомольсько-молодіжних колективів, усіх молодих трудівників України запропонували створити до з'їз-

ду партії комсомольський фонд економії, надпланової продукції.

Рекомендовано організувати широке обговорення звернення ініціаторів змагання, всіляко підтримувати і розповсюджувати нові трудові починання молоді. З серпня 1970 року по січень 1971 року — провести в межах областей трудові естафети комсомольсько-молодіжних колективів різних галузей промислового і сільськогосподарського виробництва, визначити кращих з наданням права участі в республіканських естафетах, які будуть проведені напередодні з'їзду.

ДО КОМСОМОЛЬЦІВ, ЧЛЕНІВ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИХ КОЛЕКТИВІВ, УСІХ МОЛОДИХ ТРУДІВНИКІВ УКРАЇНИ

Дорогі друзі!

Комуністична партія, весь радянський народ в обстановці великого трудового і політичного піднесення йдуть назустріч XXIV з'їзду КПРС. Трудящі нашої країни прагнуть відзначити цю важливу подію ударною працею, беруть нові зобов'язання по достроковому виконанню завдань п'ятирічки, планів 1970 року. Як і завжди, пліч-о-пліч з комуністами, разом з батьками в похід до нових звершень вирушають комсомольці, юнаки та дівчата.

Сьогодні ми, представники ряду комсомольсько-молодіжних колективів, доповіли Центральному Комітету комсомолу України про свої творчі плани на честь з'їзду і від імені наших друзів по праці звертаємось до всіх комсомольсько-молодіжних колективів, до всієї молоді республіки із закликом розгорнути соціалістичне змагання за гідну зустріч XXIV з'їзду КПРС.

Хай здобутки кожного молодіжного колективу, кожного робітника, інженера і техніки, хлібороба і тваринника увільються у комсомольський фонд економії та надпланової продукції.

Ми закликаємо молодь промислових підприємств, будов і транспорту, науково-дослідних і проектних установ спрямувати свої зусилля на прискорення впровадження у виробництво досягнень науки і техніки, ефективного використання обладнання сировини і матеріалів, на підвищення якості продукції. Трудитись так, щоб перевиконати завдання поточного року по зростанню продуктивності праці, достроково завершити п'ятирічку і плани ювілейного 1970 року — це має стати девізом кожного.

П. ГОЛУБ — сталевар комсомольсько-молодіжної бригади мартенівської печі № 11 Ждановського металургійного заводу «Азовсталь», член ЦК ЛКСМ, заслужений металург республіки; Л. ЛІХУША — Герой Соціалістичної Праці, доярка радгоспу «Карпівці» Чуднівського району Житомирської області член комсомольсько-молодіжної бригади; О. ТРЕБУХОВ — групкомсорг комсомольсько-молодіжної бригади сталеварів заводу ім. Петровського, лауреат премії ім. Ленінського комсомолу; В. МОТОРНІЙ — бригадир комсомольсько-молодіжної бригади колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району Кіровоградської області, лауреат премії ім. Ленінського комсомолу; О. ПАРУБОК, ланковий комсомольсько-молодіжної ланки буряководів колгоспу ім. Суворова Жашківського району Черкаської області, член бюро ЦК ЛКСМУ; В. КОВАЛЬ — член ЦК ЛКСМУ; А. ПАРУБОК — кандидат технічних наук, науковий співробітник, член молодіжного колективу орденів Леніна і Трудового Червоного Прапора Інституту електрозварювання ім. Є. О. Патона; Г. СЛОБОДАНЮК — прохідник, групкомсорг комсомольсько-молодіжної дільниці шахти 5-біс «Трудовська» тресту «Петровськвугілля»; В. ІВАНОВ — машиніст комсомольсько-молодіжної колони локомотивного депо станції Гребінка Полтавської області; М. СОБОЛЬ — ударник комуністичної праці, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади механічного цеху Львівського автобусного заводу; О. ФЕДОТОВ — бригадир комсомольсько-молодіжної комплексної бригади монтажників будівельно-монтажного управління № 7 тресту «Кримканалбуд»; Н. ДЗІСЬ — групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу доярок колгоспу «Дружба» Дунаєвського району Хмельницької області; В. РАДЧЕНКО — бригадир комсомольсько-молодіжної бригади будівельників-монтажників тресту «Кременчукурбуд»; В. ШЕВЧЕНКО — бригадир комсомольсько-молодіжної бригади слюсарів-складальників ім. XVI з'їзду ВЛКСМ Сумського машинобудівного заводу ім. Фрунзе; А. КОРОШКІН — секретар комсомольської організації дільниці, член комсомольсько-молодіжної бригади робітників очисного вибою шахти «Знамя комунізму» тресту «Краснолучвугілля»; В. ДУДРОВ — сталевар комсомольсько-молодіжної печі цеху № 6 Запорізького електрометалургійного заводу «Дніпрспецсталь».

АВТОРИТЕТ комсомольської організації. Як його складові? Від чого він залежить? Де його початок? Ця проблема — тема майбутніх досліджень соціологів у справах молоді. І з часом, можливо, в комітетах комсомолу з'являться посібники чи рекомендації, які дадуть відповіді на ці питання. Сьогодні ж, виходячи із спостережень і досвіду, приходимо до висновку: міцний авторитет у молоді має та комсомольська організація, актив якої користується повагою і підтримкою у колективі.

Ось невеликий екскурс в недалеке минуле. В лютому цього року червонозорівці одержали урядове завдання: до 1 травня виготовити 9730 кукурудзяних і бурякових сівалок. Саме такий арсенал посівних машин вирішував в значній мірі долю майбутнього врожаю. Тоді й сказали своє слово секретарі комсомольських організацій цехів, відділів, групкомсорг, бригадири комсомольсько-молодіжних бригад, дозорці-проектористи. На зборах комсомольського активу прозвучало багато конкретних і ділових пропозицій, своїми міркуваннями про те, як справитись з завданням, ділились — робітники і інженери.

Значний обсяг робіт чекав деотисячний загін комсомольців-червонозорівців. Від того, як вони зуміють розрахувати свої сили, берегти кожну хвилину робочого дня, рішуче сказати «ні!» бракоробам, вирішувалось — бути чи не бути до 1 травня майже десяти тисячам сівалок. Групкомсорг комсомольсько-молодіжної бригади формувальників ливарного цеху сірого чавуну Володимир Бесєда сказав на зборах:

— Ми ще мало приділяємо уваги культурі виробництва. І

в той же час знаємо — настрий робочий створює і доглянутий верстат, і чистота біля нього, і квіти в цеху.

Ділячись з присутніми планами своєї бригади на сьогоднішній день, групкомсорг дивився далеко вперед. Ось чому до голосу активіста прислухались партійна і профспілкорова організації, адміністрація заводу. Сьогодні у всіх цехах на дільницях підприємства оголошено похід за естетику і культуру виробництва.

Голова ради молодих спеціалістів Анатолій Самсонов закликав тоді всіх, причетних до урядового завдання, пра-

СПОЛУЧНОЮ ланкою між комітетом комсомолу і кожним комсомольцем-виробничником стали активісти. Одразу ж після зборів в лютому вони пішли в цехи, на дільниці, в бригади. Пам'ятаються перші комсомольські збори, присвячені виконанню урядового завдання, які відбулися в електротранспортному цеху. Секретар цехового комсомолу Таїса Рубцова не адалася до агітації прописними істинами на зразок: «Весняний день — рік годув» та іншими. Цех затримував доставку деталей механоскладальникам — і це стало темою розмови зборів.

ти і залучати в актив енергійних, з різноманітними інтересами юнаків і дівчат. Комсомольський керівник, скажімо, цехової організації повинен до всього доходити сам, бути настійливим, володіти наступальними здібностями, впливати на товаришів особистим прикладом.

НЕ ПАМ'ЯТАЮТЬ в механоскладальному цеху № 4 суботника чи недільника без секретаря комітету комсомолу цеху Галини Борман. Фрезерувальниця, свердлувальниця, пакувальниця — ось її професії до обрання секретарем. І під час суботників Галина стає до верстата поряд із слюсарем, групкомсоргом Анатолієм Маслюком, бригадиром комсомольсько-молодіжної бригади токарів Надією Щербеню.

Активісти заводу часто являються ентузіастами патріотичних починань. Так, нещодавно бригадир комсомольсько-молодіжної бригади різальників ковальсько-пресового цеху Микола Скляфус від імені своєї бригади звернувся до всіх молодих червонозорівців із закликом готувати трудові подарунки XXIV з'їзду КПРС. Почин підтримали в усіх цехах. Між комсомольсько-молодіжними бригадами зараз йде соціалістичне змагання за гідну зустріч партійного з'їзду.

Яскраві, різноманітні люди обирає молодь у свої вожаки. Але чи всі вони мають здібності організатора? Чи одразу знову обраний актив стає опорою комітету? Звичайно, ні. Який же вихід? Він не новий — активістів треба вчити. І як керувати колективом, піднімати молодь на важливі діла, і як найкраще знаходити особисті контакти з кожним юнаком і дівчиною, як дійти до кожної молодої людини словом і особистим прикладом. Питання зводиться до того, як вчити.

Форми навчання активістів — найрізноманітніші. Щоб обрати одну з них, корисно, мабуть, врахувати і специфіку виробництва, і контингент молоді в комсомольській організації, і склад членів активу. Наш завод — підприємство найбільше в області. Кожен четвертий робітник — це молода людина. За день комітету комсомолу доводиться розв'язувати чимало питань і всі — при підтримці активістів. Щоб кожен секретар цеху, відділу, групкомсорг, бригадир одержував постійну інформацію про події внутрішньозаводського життя і виробництва, заводський комітет комсомолу щопонеділка проводить з ними заняття у формі нарад. Ось питання, які розглянув актив на черговому занятті: «Підтримати почин бригади М. Скляфуса», «Методи створення нових комсомольсько-молодіжних бригад за числа випускників профтехучилищ». Ця форма занять — дійовий університет для активіста заводу.

Незабаром в наших первинних комсомольських організаціях почнуться звітно-виборні збори. Комітет комсомолу орієнтується на те, щоб сімдесят процентів членів нового активу були комуністами або кандидатами в члени КПРС, більше половини — мали вищу, незакінчену вищу і середню спеціальну освіту, кращі теперішні вожаки були обрані знову. Такі правопланові стануть надійною опорою комітету комсомолу.

М. СКЛЯНИЧЕНКО, секретар завкому комсомолу заводу «Червона зірка».

АКТИВ — ОПОРА КОМІТЕТУ

цювати творчо, спрощувати конструкції сівалок, вносити рацпропозиції. Вже в ті дні, як доповідав він, молоді спеціалісти описали нововведення, які дадуть згодом економію на 40 тисяч карбованців.

ЧОМУ така деталізація подій піврічної давності? Просто з шаблів сьогоднішнього дня краще бачаться результати рішень зборів активу, маєш факти для роздумів, висновків. Для комсомольського вожака великого підприємства завдання номер один — об'єднати зусилля багатьох, створити умови для суспільної плідної роботи людей різних характерів, різних здібностей. І допомогти вирішувати ці питання, рухати справу вперед перш за все покликаний великий загін секретарів первинних комсомольських організацій, групкомсоргів, бригадирів молодіжних виробничих колективів — словом, актив.

Дісталось тоді і водіям, що полюбляють поговорити під час зміни, і винавчачам частих поїздок автокар. Секретар зумів торкнутися найсвятішого в душі молодого робітника — його робітничої честі, гордості. Кращі дівчата-водії Марія Сологуб, Наталка Кришанова, Люда Тоастоган від імені своїх подруг вирішили: не покидати робочі місця, поки не дадуть за зміну двох норм.

В день народження В. І. Леніна останні сівалки урядового завдання вийшли з воріт заводу. В цій перемозі — результат тісного контакту комітету з усіма комсомольцями й молодими робітниками, здійснений безпосередньо при допомозі активістів.

Ось чому так важливо, щоб повпредами комітету, ті, хто найближче стоїть до виробництва, до низових комсомольських організацій, були люди авторитетні. Комітет комсомолу повинен знаходити

На Київській кіностудії художніх фільмів імені О. П. Довженка проводиться знімання чотирисерійного телефільму «Мир катам, війна паладам» за книгою Юрія Смолича. Новий фільм розповідає про боротьбу за Радянську владу на Україні.

Режисер-постановник — І. П. Шварук, оператор — В. І. Давидов.

На фото: кадр з фільму. Зліва направо: Данило Бриль — артист Юрій Фісенко, Боженко — артист Володимир Кашпур і Харитон — артист Андрій Піддубинський.

Фото Ю. МОСЕНЖНИКА.

(Фотокоріжка РІТАУ).

НАШІ ПРОФЕСІЇ

КАТЕРИНІНЕ ЦАРСТВО

Сухаряний літній сторож привітно пропустив мене вперед. Кілька кроків — і ми на птахофабриці колгоспу імені Щорса, що в Долинському районі.

Історія не губиться в далекій давнині. Почали будувати в 1966 році, через три роки закінчили. І відтоді нове підприємство постачає трудящим відмінне делікатесне м'ясо.

Опілью фабрики молодий комуніст Борис Семенович Гулак. А помічників у нього зовсім небагато — п'ятнадцять. І серед них — комсомолка Катерина Бондаренко, що закінчила середню школу і почала тут працювати.

— Чому? Подобається моя професія, — ніби переконуючи мене, додала: — Силуєта вона якась. Ви ж «Прийми» Шевченка пам'ятаєте? «Ще треті пісні не співали, ніхто ніде не гомонів...»

Алея. Швидко, простора. По обидва боки квітні: майоран, айстри, що ось спалахнули різнобарв'ям. А за квітами — широкі, просторі й світлі корпуси: птиця любить простір, сонце. Кожен корпус вміщає по 7500—8000 курей. Діляться він на секції, а між ними — величезні довгі транспортери.

Катя говорить:

— Я не стану розказувати про раціони, розпорядок дня. Але скільки тут цікавого, своїх таємниць! Ми ж готуємо корми, щоб були вони й свіжими, поживними, на цьому ось транспортері ніби народжуються перемогі й невдачі. Точніше, на другому, де ми бачимо гостинців нашої роботи...

По цьому, другому транспортері плавають і пливають білі яєчка. Поблизу — гірська, куди заходять кури. Вони зроблені трішечки похило. Яєчка припливають на сортувач з відповідними отворами. І звідси вже перебрані йдуть у торговельну мережу.

А між транспортерами джерелом біжить свіжа вода. Смачна, прохолодна. Тисячі курячих дзьобів п'ють — не нап'ються, гамуючи спрагу.

До розмови приєднується директор птахофабрики Борис Семенович Гулак.

— Ми робимо все, щоб птиця не хворіла. У нас ідеальна чистота, дуже старанний догляд. Є вже перші перемоги. План чималенький, маємо здати за рік державі два мільйони цих тисяч штук яєць. Вже здали близько півтора мільйона.

Кінчалася зміна. Дівчата поспішали в село — приїхала агіткультбригада з Долинської.

Борис Семенович продовжував розповідь. Він тепло говорив про своїх птахівників. Говорив що всі вони вчаться, вчаться тут же — на птахофабриці. Таємниць і незвіданого ще багато. І завдає багато. Оце до них приходить голова колгоспу Віктор Олександрович Панченко. Правління запланувало на цей кормовий основі достеменно вихід курячих яєць до 4 мільйонів на рік. Отже, треба думати про здешевлення кормів і продукції. А як? Як же не вчитись? Вчиться Катерина, вчаться всі дівчата і їх старший подруги. Вчаться, бо дуже хороша й потрібна у них професія.

Ми залишили корпуси. Царство білих російських легерів. Нас проводжав двоколісний оркестр пісників. А в пригадав слова Катерини. ІІ усмішку, жар.

М. СТОЯН.

Колгосп імені Щорса

Долинський район.

МЕХАНІЗАТОРСЬКИЙ ВСЕОБУЧ МОЛОДІ

ТЕХНІЧНИЙ прогрес, комплексна механізація, автоматизація виробничих процесів призводять до корінних змін і в професійно-кваліфікованому складі робітників, і в змісті їх праці. Біля верстата, за кермом машини, біля пульту управління — людина мусить мислити, аналізувати, узагальнювати.

Особливого значення набуває сьогодні підготовка механізаторських кадрів для колгоспного села. Так, наприклад, тільки в нашій області у восьми сільських професійно-технічних училищах, проводиться підготовка по 10 спеціальностям з щорічним випуском кваліфікованих спеціалістів близько 2,5 тисяч чоловік.

Механізаторські кадри готують у нас старіші на Україні — Олександрійське сільське профтехучилище № 1 та Бобринецьке сільське профтехучилище № 2, а також Олександрійське сільське профтехучилище № 3, Інгульське сільське профтехучилище № 4, Гайворонське сільське профтехучилище № 5, Новгородківське сільське профтехучилище № 6, Онківське сільське профтехучилище № 7 і Голованівське сільське профтехучилище № 8.

Провідними професіями, по яких проводиться підготовка кадрів в сільських профтехучилищах: тракторист-машиніст широкого профілю з дворічним строком навчання, тракторист-машиніст третього класу з однорічним строком навчання та механізатор тваринницьких ферм з кваліфіка-

цією електромонтера з дворічним строком навчання. Олександрійське сільське профтехучилище № 3 готує електромонтерів сільської електрифікації та зв'язку з півторарічним строком навчання, електромонтерів сільської електрифікації з

ЗА ВИЩОЮ КВАЛІФІКАЦІЄЮ

однорічним строком навчання та слюсарів по ремонту тракторів, автомобілів, сільськогосподарських машин з півторарічним строком навчання. У СІЛЬСЬКИХ профтехучилищах для підготовки механізаторів сільського господарства є велика кількість тракторів різних марок, комбайнів та іншої сільськогосподарської техніки.

Більшість училищ мають добре обладнані гуртожитки. Працюють ідальні. В розпорядженні учнів — спортивні зали, клуби, обласний Будинок культури. В літній період працює оздоровчий табір.

Учні сільських профтехучилищ одержують безкоштовне харчування, обмундирування, спецодяг, стипендію, а також повний заробіток під час проходження виробничої практики.

Згідно Постанови Ради Міністрів СРСР від 14 травня 1970 року передбачено додаткові переваги для учнів і

пільги для випускників сільських профтехучилищ. Так, з 1971 року збільшується денний раціон харчування, а випускникам, направленим на роботу в радгоспи, буде надаватися одноразова грошова допомога. Такі пільги передбачаються і для випускників, направлених для роботи в колгоспи. Всі випускники профтехучилищ одержують після закінчення навчання оплачувану відпустку, роботу згідно спеціальності по присвоєному розряду.

УЧНЯМ, які закінчили профтехучилища, надається право поза конкурсом вступати у вищі та середні спеціальні учбові заклади профтехосвіти країни, а після їх закінчення працювати в училищах майстрами виробничого навчання, викладачами та на інших посадах.

Давно закінчився учбовий рік в загальноосвітніх школах. Кожний юнак і дівчина вже встигли вибрати свій шлях до вузу чи до робочого місця. А хто ще вагається? Ласкаво запрошуємо! Приїздіть до нас. Перед вами будуть завжди відкриті двері профтехучилищ. Тут зможете набути спеціальність механізатора сільського господарства. Особливо звертаємось до дівчат. Сміливіше сідайте за кермо трактора, будьте достойними продовжувачами Паші Ангеліної!

Б. КРАВЧЕНКО, інспектор Кіровоградського облуправління профтехосвіти.

ФУТБОЛ

...А СУПЕРНИК БУВ СИЛЬНИЙ

Минулої неділі кіровоградська «Зірка» приймала на своєму полі футбольний клуб «Шахтаря». Ця команда належить до числа провідних у першій зоні другої групи класу «А».

Проти такого суперника кіровоградці майже завжди грають збірано, з піднесенням. І цього разу вони підтвердили це. З перших хвилин нав'язали свою волю гостям, захопили ініціативу і раз у раз створювали біля їх воріт гострі моменти.

Скоро ця ігрова і територіальна перевага принесла успіх. Віктор Квасов пройшов по лівому краю майже до лінійної лінії і зробив прострілюючу передачу паралельно воріт. У цей час напроти них уже опинився Олександр Кацман, якому лишилося тільки підарити м'яч у мілі. За кілька хвилин до перерви той же Кацман подав голевий пас.

У другому таймі господарі поля послабили натиск, а гірники навпаки — активізували свої дії, подали кілька кутюних ударів, під час одного з яких відірвали гол.

Гра вирівнялася, переходила з перемінним успіхом. Ось уже Квасов подає кутюний, і Віктор Ступак знову збільшує розрив у забитих голах. Це вперше за весь сезон «Зірка» вийшла з плюсним балансом у різниці забитих і пропущених м'ячів. Та утримати цей рахунок їй не вдалося. Гості ще раз добилися успіху. Але уникнути поразки вони не змогли, програли з рахунком 2:3.

Після цього матчу «Зірка» перемістилась в турнірній таблиці з 11-го на 9 місце.

Воротар «Зірки» Валерій Макаров усуває гострий момент біля своїх воріт.

Фото В. КОВПАКА.

З НАШОГО КРАЮ

ПОЧАТОК — У „ВЕСЕЛОМУ ПРОЛЕТАРІ“

НОДІ глядачам творчий шлях актора, який здобув собі визнання, уявляється променистою дорогою, встеленою квітами. Насправді ж цей шлях зовсім інший. Інна Петрівна Базилович може розповісти про нього багато.

Народилася Інна Петрівна 11 грудня 1907 року в місті Єлизаветграді в родині службовця. Вчилася в міській гімназії, а згодом разом з батьками переїхала до Одеси. Прийшла до театральної школи-майстерні «Березиль» зовсім юною дівчиною. Мала хороший голос, акторські здібності і любов до театру. Але цього було вельми замало. На все життя зберегла вона вдячність до своїх перших вчителів, режисерів С. К. Бондарчука і П. П. Долини, які прищепили їй високу вимогливість до себе. І ось перша роль. Невелика, але цікава, роль Дорини у відомій комедії Мольєра «Тартюф».

А невдовзі її запрошують до

Харкова, в театр малих форм, який називався «Веселий пролетар». Актори старшого покоління добре пам'ятають цей театр, який, власне, був творчим побратимом знаменитого Харківського театру «Березиль». Порівняно з одеською школою і першою самостійною роботою в Одеському робітничо-селянському театрі праця в Харківському театрі була справжньою академією, яку очолював відомий український режисер-новатор Лесь Степанович Курбас.

Про школу Лесь Курбас нині мистецтвознавці створюють цілі томи.

Це була пора пошуків, палких суперечок. Життя в театрі вирувало бурхливим потоком. І в цьому потоці не було місця людям, які не здатні віддавати мистецтву всього себе доостанку. Таким був сам Лесь Курбас, і цього він вправі був вимагати від інших. І тому, коли в 1939 році Інні

Петрівні треба було зробити вибір: чи їхати з театром Ленінського комсомолу в Чернівці, чи залишитися в Харкові, — вона не довго вагалася. Поїхала на Буковину, якої не знала і ніколи раніше не бачила. Залишила Харків, місто, яке любила і в якому народилася як актриса. У Чернівцях встигла зіграти кілька ролей, в тому числі улюблену роль Мавки в «Лісовій пісні» Лесі Українки.

А ПОТІМ — війна... У перші хвилини прийшов відчай: як знайти своє місце в цій священній битві? Чи потрібне мистецтво під свистом куль і вибухами бомб? Сумніви були даремні. Радянське мистецтво стало в бойовій шерензі захисників Батьківщини. Інна Петрівна Базилович виступала на сцені театру Північно-Кавказького фронту.

Післявоєнні роки вимережали творчий шлях актриси на Західній Україні, і з 1945 року вона працює в Івано-Франківському об-

ласному музично-драматичному театрі імені Івана Франка. Створила понад сто образів на сцені. Грала майже в усіх п'єсах О. Корнійчука, з успіхом виконала ролі баби Мамаїхи і в п'єсі нашого земляка Ю. Яновського «Пісня про Британку», «Марусі Богуславки» з української класики.

Коли за плечима сорок років сценічної діяльності, особливо радісно усвідомлювати, що пережито немало хвилин, якими можна оцінювати ціле життя.

За плідну і довгорічну театральну діяльність наша землячка нагороджена двома орденами «Знак пошани», а в 1951 році їй присвоєно почесне звання заслуженої артистки Української РСР. Нещодавно Інна Петрівна Базилович пішла на заслужений відпочинок.

В. САНДУЛ,
краєзнавець.

м. Кіровоград.

ПО ТОЙ БІК ПРИЛАВКА

А як ви дотримуетесь санітарії?

ЩОДНЯ з прилавків магазинів та ринку до столу споживачів йдуть тисячі кілограмів продовольчих товарів. Ми побували в деяких ідальнях, продсольних магазинах, на центральному ринку міста Кіровограда і ознайомились з роботою працівників цих установ.

У магазині «Хлібний» № 93 нас зустріла продавця Євгенія Ігнатівна.

— Хто ж це у вас так жваво підмітає? — питаємо і проходимо в приміщення для зберігання хліба.

Тут пилюка стовпом. Прибиральниця І. Колос на нас уваги не звертає, а віник у її руках тільки шурхотить.

Знайомимось з записами в санітарній книжці. Ось останній: «Санітарний стан незадовільний. Зверху на полицях нахилано різний хлам, лежать особисті речі продавців. А місце для особистих речей забруднене, немає чистих халатів. Нижні лотки з хлібом знаходяться від підлоги на відстані п'ятнадцяти сантиметрів (при нормі тридцять п'ять). Прибиральний інвентар не промаркировано, зберігається недбало. Під полицями не прибирається. Недостатньо видалок, відсутні салфетки. 8.VI.1970 р.»

Що ж змінилось на краще за два місяці? Мабуть, цей запис тут і не читали, бо аж нічого не змінилось.

Коли вже йшли, хтось з продавців кинувся нас проводжати, пробіг біля низьких полок з хлібом (див. фото знизу лі-

воруч) і підняв таки добрячу куряву. Пилюка ця повільно осідала на хліб.

Прямуємо далі до «Бубличної» (філія магазину № 200). Бубликів тут уже немає більше двох місяців, а от місце, де вони колись лежали, не прибиралося теж місяців зо два. За прилавком поряд з продуктами лежить взуття, особисті речі продавця. Простимо білі халати, щоб прейти у підсобку. Їх немає. Відсутній також вода в умивальнику. Бракує мила, чистого рушника.

В цей час заходить до магазину чоловік і просить відпустити цукерок. Продавець Ємілія Черепенко занадто привітна з покупцем. Заперта цукерки в макулатурний папір, відраховує лишок, беручи гроші з забрудненої коробки, де лежить дзеркальце та різні речі жіночого туалету.

І не бачить покупець бруду за тим боком прилавку. Взяв свого пакуночка та й поїв додому. Не відає він, що разом з тим макулатурним папером може занести додому збудників різних хвороб.

ЯКЩО в «Бубличній» бракує спеціального паперу для загортання продуктів, то в магазині № 1 (філія гастроному № 200) такого паперу є в достатній кількості. Та зберігається він прямо на підлозі. В холодильних установках, що в молочному відділі, відсутні полиці, і тому масло, маргарин, жири, сирки та інші продукти звалені на купу. Тут же були знайдені смажена риба

та сире м'ясо, які не підлягали продажу.

Ще більш недбало господарюють у хлібному відділі. Як тут прибирають, можна зрозуміти з того, що під прилавком поряд з хлібом були виявлені брудні старі валянки. Скільки ж часу вони пролежали під прилавком? Мабуть, від зими.

І ось ще одна недоречність. В багатьох магазинах міста, де гроші не являють собою епідемічної загрози (господарчі, промислові, залізничні магазини), установлені касові апарати. Іноді доходять до крайності. Наприклад, в магазині трикошарних виробів, що по вулиці Леніна, на чотирьох робочих місцях встановлено два касових апарати. В той же час в кожному з продовольчих магазинів, де ми побували, касові апарати відсутні. Торговці займалися установкою касових апаратів в будь-яких магазинах, та тільки не в продовольчих, як цього вимагає наказ Міністерства торгівлі УРСР.

Біля входу до кафе «Юність» мимоволі підслухуємо розмову трьох хлопців:

— Оце пообідав учора в ідальні, — мовив один з них, — нездужаю...

— У нас все в порядку, — запевнила тимчасового виконуюча обов'язки завідувачого ідальнею Е. Кряхтунова. — Нас щойно перевіряли.

В підсобці працювало декілька практиканток кулінарного училища тресту ідальня та ресторанів.

— Ви вже цибулю помили? — питаємо у однієї з дівчат.

— Ні.

— А чому ж на чистий стіл поклали? — і вже до другої: — Покажіть свій ніж. Що це на ньому за така незвична маркировка? — показуємо на вирізані ніжом літери «Н. М.», на ручці ножа.

— «Н. М.» — це Ніна Мирко, — відповідає, червоноючи. — Це мій особистий ніж.

Виявляється, тут у кожного є особистий ніж. І ним роблять все: обробляють варене м'ясо, а потім овочі, або ж сире м'ясо. Тобто, порушуються правила обробки продуктів. Забули тут просту істину про те, що різні бактерії на готових м'ясних продуктах не тільки зберігаються при кімнатній температурі більше двох тижнів, а й інтенсивно розмножуються.

Проходимо далі. В цеху підготовки холодних закусок у холодильнику на верхній полиці — шматки сирого м'яса, на нижній — підкрита каструля з компотом. Чуть, було, жирнистий кусочок не скупався в компоті, та його вчасно підкопили.

В кухні на плиті велика каструля з борщем. І накрита вона не кришкою, а підносом!

І в кладовій, і в м'ясному цеху порушені правила зберігання продуктів. Не виконується хлорний режим у мийці.

На другому поверсі — ресторан «Відпочинок». І тут з санітарією не краще. Навіть є свої «раціоналізатори». От, наприклад, Надія Шумилова винайшла «новий метод» витирання фужерів — скатеркою. А у Ліді Бортник — інший «винахід». Підперезалася скатеркою (див. фото вгорі праворуч) і мие посуд.

НАРЕШТІ, останній об'єкт — центральний ринок.

Зупинилися біля зливної ями (див. фото внизу праворуч) і дивуємось, як так щільно камінням могли її загерметизувати, що рідина вся залишилась на асфальті. Тож і створилася тут багнюка — справжнісінький рай для розповсюдження дизентерійних мікробів.

Аж тут біжить інспектор ринку Михайло Гамандей.

— Що ви робите? — кричить. — Не смійте псувати плівку! А ми враз все відремонтуємо.

І що ж, слово дотримав. Десь за годину яму було відремонтовано.

Заспокоїли ми Михайла Григоровича і пішли з ним ознайомлюватися з деталями. Чого тільки не побачили! Вся площа ринку в ямах, тріщинах. Багато столів не оцинкованих, а деякі вже зовсім віджили свій вік. В багатьох місцях столами, ящиками, цеглою, піском. Допускається продаж продуктів з землі.

Та в найгіршому стані санвузли. Тут вода або ж зовсім відключається, або ж заливає підлогу так, що треба камінчиками прокладати.

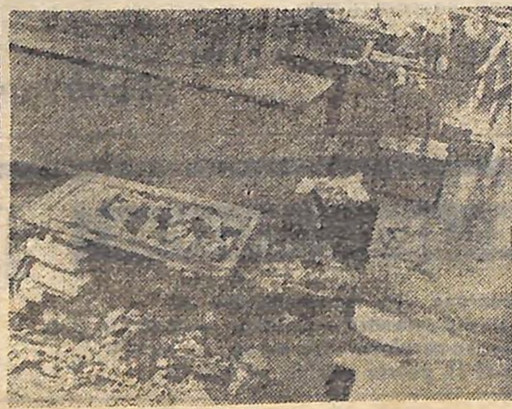
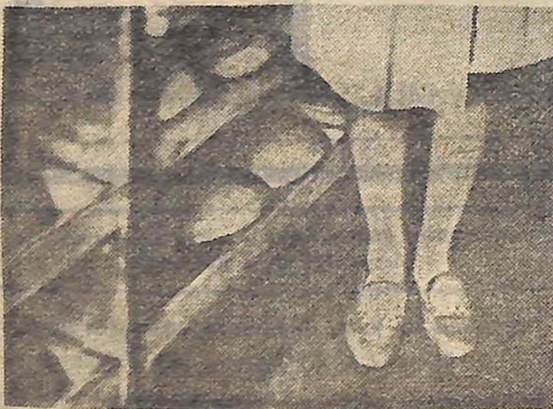
В основному робота працівників ринку спрямована на одержання максимального збору. А про культуру обслуговування, про боротьбу за чистоту тут забули.

З наведеними прикладами антисанітарії миритися не можна. Треба боротися за чистоту. Адже чистота — запорука здоров'я.

Рейдова бригада: Є. К.

ПОНОМАРЕНКО — пом. санітарного лікаря обл. санепідстанції; А. М. БУБЛИК — лікар бактеріолог Кіровоградської міської епідстанції; М. М. ЛУКАШЕВИЧ — зав. Кіровоградської міської м'ясо-молочною харчовою контрольною станцією № 1; Ю. ЛІВАШНИКОВ — спецкор «Молодого комунара».

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Професійно-технічне училище при Кіровоградському об'єднанні «Укрголовм'ясо»

продовжує прийом учнів на 1970—1971 навчальний рік.

Училище готує робітників для м'ясної промисловості.

Строк навчання один рік.

Прийом заяв до 15 серпня.

Початок навчання 1 вересня.

Училище приймає дівчат від 17 років і старше, юнаків з 15 років і старше з освітою за 8—10 класів.

Учні забезпечуються стипендією в розмірі 18 карбованців (та 3 карбованці квартирних), триразовим безплатним харчуванням, спецодеждою і форменим одягом.

При училищі є вечірня середня школа.

Гуртожитком училище не забезпечує, а розміщує учнів на приватних квартирах.

Вступники повинні подати заяву на ім'я директора, автобіографію, документи про освіту та народження, довідку про стан здоров'я, три фотокартки (3x4 см), довідку з місця проживання.

Адреса училища: м. Кіровоград, Обознівське шосе, м'ясокомбінат.

ДИРЕКЦІЯ.

Куди піти вчитися?

ОЛЕКСАНДРІВСЬКА СЕРЕДНЯ ШКОЛА-ІНТЕРНАТ

для дітей хворих на ревматизм

проводить набір учнів на навчання і лікування в 1970—71 навчальному році до 1—10 класів

При вступі необхідно подати такі документи: курортно-санаторну картку або направлення рай(міськ)лікарні, заяву на ім'я директора школи-інтернату; свідоцтво про народження (оригінал); довідку з місця проживання; довідку про склад сім'ї з зазначенням віку і заняття членів сім'ї; довідку з місця роботи батьків чи опікунів про розмір зарплати за серпень (батьки-колгоспники пред'являють довідку про

грошовий помісячний заробіток за весь 1969 рік, батьки-пенсіонери — довідку з відділу соцзабезпечення про розмір одержуваної пенсії); медичну довідку про стан здоров'я (картку щеплень, аналіз на дифтерію, глисти, довідку про сепідемоточення, довідку від дерматолога, окуліста, вушного лікаря, довідку про загальний стан дитини, особову справу учня); документи про освіту.

Навчання ведеться українською

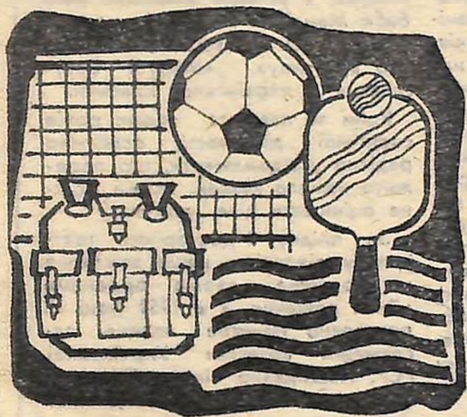
мовою, з іноземних мов вивчаються англійська та німецька.

Школа розташована в центрі селища Олександрівка і має зручне автобусне та залізничне сполучення з усіма містами і районами області.

Прийом документів щоденно з 8 до 18 години, крім неділі.

За довідками звертатись в канцелярію школи-інтернату: селище Олександрівка, вул. Леніна 89.

ДИРЕКЦІЯ.

Спортивні товари

Друзі!

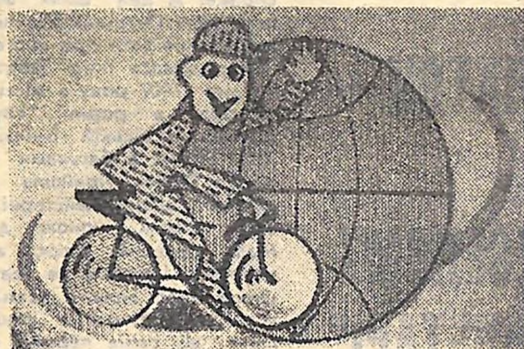
Завітайте до магазинів спортивних товарів споживчої кооперації.

Любителям мандрів продавці із задоволенням запропонують швидкохідні мотоцикли, моторолери, велосипеди. Спортсменам — футбольні, волейбольні м'ячі, камери до них, волейбольні сітки, чарунні гантелі. Для любителів риболовлі — удильця, волосін, гачки, блешні...

Займайтесь спортом! Спорт додасть вам сили, здоров'я, наснаги.

Магазини спортивних товарів споживчої кооперації чекають на вас.

УКООПТОРГРЕКЛАМА.

УВАГА! НА СТАРТ!

Друзі, хто з вас бажає займатись велосипедним спортом, мріє про хороші результати і лідерські майки, перш за все повинен придбати надійну машину.

У МАГАЗИНАХ СПОРТТОВАРІВ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ ВИ МОЖЕТЕ КУПИТИ ВЕЛОСИПЕДИ РІЗНИХ МАРОК ВІТЧИЗНЯНОГО ВИРОБНИЦТВА ТА ПІДШИПНИКИ ДО НИХ.

Гоночні й дорожні велосипеди вітчизняного виробництва чудово зарекомендували себе на багатьох міжнародних змаганнях, витримали конкуренції з найкращими зарубіжними марками.

ЩАСЛИВОГО СТАРТУ ВАМ, ДРУЗИ!

УКООПТОРГРЕКЛАМА.

НЕОДМІННО СПОДОБАЄТЬСЯ

Сувенір «Сигарета»?.. Так, але не звичайна. Це — чудовий сувенір, необхідний кожному.

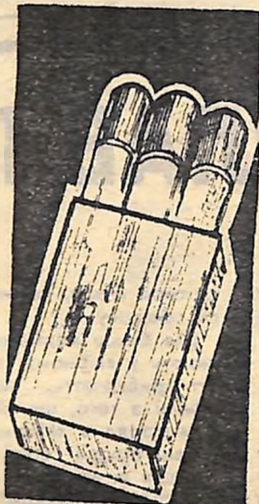
Козинський завод Київської області виготовляє комплекти шарикових авторучок, дуже схожих на сигарети. В ньому три ручки — синя, зелена та червона.

Надійні і красиві чотириколірна харківська авторучка та київська «Ювілейна».

Шарикові авторучки допоможуть вам не тільки зробити терміновий запис. Комплект авторучок — прикраса письмового столу.

Завітайте до магазинів культтоварів споживчої кооперації. Тут ви зможете купити чудові подарунки-сувеніри — шарикові авторучки.

УКООПТОРГРЕКЛАМА.

МУЗИЧНА СКРИНЬКА

Голоси улюблених акторів, рідних і друзів, грампластинки можна записати і прослухати власникам магнітофона «ДНІПРО».

Магнітофон «Дніпро» відзначається високою якістю і чистотою запису на плівку. На ньому можна здійснювати запис від мікрофона, радіотрансляційної мережі або радіоприймача, а також перезапис грампластинок за допомогою електропрогравача.

МАГНІТОФОН «ДНІПРО»

призначений не тільки для індивідуального користування. Він незамінний у клубах, палатах культури, у навчальних кабінетах, для самоконтролю при вивченні іноземних мов, виконанні музичних творів.

Магнітофон «Дніпро» вам пропонують магазини культтоварів споживчої кооперації.

УКООПТОРГРЕКЛАМА.

ДЛЯ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ

Друзі!

Ви можете допомогти державі в дуже важливій справі — освоєнні природних багатств нашої країни, якщо візьметесь разом із своїми товаришами за збирання ЛІКАРСЬКО-ТЕХНІЧНИХ РОСЛИН, ДИКОРΟΣЛИХ ПЛОДІВ, ЯГІД І ГРИБІВ.

ЦК ЛКСМ України, Міністерство освіти УРСР та правління Укоопспілки оголосили конкурс по збиранню лікарсько-технічних рослин, дикорослих плодів, ягід та грибів.

Заготовлену сировину здавайте у найближчі приймальні пункти споживчої кооперації, де вам за неї сплатять грошову винагороду. Крім того, будуть премійовані школи, дитячі будинки, позашкільні установи, піонерські табори та окремі піонери, школярі, вчителі, піонервожати, які досягнуть кращих показників у конкурсі.

Кваліфіковану консультацію щодо збирання лікарських рослин, грибів та дикорослих ягід і плодів можна одержати в заготівельних конторах райспоживспілок.

БЕРІТЬ УЧАСТЬ У КОНКУРСІ!

УКООПТОРГРЕКЛАМА.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-33,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

БК 02442.

Індекс 61197.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського об'єднання ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

Зам. № 4047.

Тираж 49 200